

- c. Besejning, Varelagere, mur- og nagelfaste Inventariegenstande, Redskaber og Maskiner samt i Fabrikker løst Maskineri.
  - d. Danske og fremmede Værdipapirer, Obligationer af alle Arter, prioriterede og ikke prioriterede, (med Undtagelse af Prioritetsobligationer tilhørende Kreditforeninger, Spare- og Laanekasser,) og andre ubestaaende Fordringer, der ere nedskrevne i et Skyldneren forpligtende Dokument, saasom Sparekassébøger.
  - e. Aktier, Kommandit- og Selskabsandele.
2. Skatten sættes til 0,5 pro mille af Værdien aarlig. Den opkræves af Staten, og den Kommunerne tilfaldende Del fordeles mellem disse saaledes, at hver Kommune modtager 0,5 pro mille af alle i Kommunen liggende Ejendommens Værdi (minus Tiendens Værdi), for saa vidt de ikke under 1. a. 1—3 ere undtagne.
  3. Af Skatten tilfalder Resten Staten.
  4. Skattepligtige ere alle Ejere eller fideikommissariske Besiddere af den værdisatte For-
mue, være sig Personer eller Stat, Kommuner, Stiftelser, offentlige eller private, Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar, Interessentskaber, gensidige Selskaber, endvidere Spare- og Laanekasser samt Kreditforeninger.
  5. Udlændinge betale Skatten af dem tilhørende her i Landet liggende faste Ejendomme eller Jordstyk og Arvefæstetigheder hvilende paa Ejendom her i Landet, men ikke af andre her fra Landet stammende Fordringer, saa som Stats-, Kommune- eller Kreditforeningsobligationer.
  6. En Ejer eller Besidder af en fast Ejendom sættes kun i Skat af den ham tilhørende Del af Ejendommens Værdi, 3: Værdien minus Tiendens Værdi og det 25-dobbelte af Jordstyk og Arvefæstetgifter samt minus Prioriteterne.
  7. I Kjøbenhavn, Købstæder og Handelspladser tages Formueskatten til Indtægt for Kommunen og fradrages det aarlige Udgiftsbeløb forinden Bestemmelse tages om Størrelsen af den personlige Kommuneskat.
  8. I Sognekommunerne afskaar Formueskatten forlods i det paa Hartkornet. efter de hidtilgældende Regler lignede Beløb.
  9. I alle offentlige og private Forhold vil Kommuneskatten efter denne Lov uden Hensyn til, at den opkræves og fordeles af Staten, være at betragte som en Kommuneskat.
  10. Den Del af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder, der i Henshold til Landkommunal-
loven af 6te Juli 1867 § 50 tilvejrings ved Ligning paa Kommunerne i Amts-
raadskredsen, lignedes for Fremtiden med $\frac{1}{2}$ i Forhold til Kommunerne faste Ejen-
dommes Værdisætning efter denne Lov, med $\frac{1}{4}$ i Forhold til den paa Ligningerne
for sidste Aar opførte skattepligtige Indtægt, af hvilken Formue- og Beslighedsstat
svares, og med $\frac{1}{4}$ efter Amtsraadets Skøn.

III. Lov om Næringsstat til Kommunerne.

1. Af enhver Købmandsforretning, Bankforretning, Fabrik- eller Haandværksdrift, eller af hvilken som helst bunden Næring, der drives eller ejes af hvilken som helst, som ikke efter den gældende Ret kan sættes i personlig Kommuneskat til den Kommune, hvori Næringen drives, skal der for Fremtiden aarlig betales i Næringsstat til Kommunen saa mange Procent af Næringens Nettoudbylte i sidst forløbene Aar, som Kommunens gennemsnitlige personlige Skatteprocent har udgjort.
2. Har en Person, som svarer Næringsstat efter denne Lov, skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, ansættes han i denne til personlig Kommuneskat efter de sædvanlige Regler under Hensyn til hele hans økonomiske Stilling. Det Beløb, som han for det Tidsrum, Skatteansættelsen omfatter, har erlagt i Næringsstat til anden Kommune, har han Ret til at fordre fradraget i den ham paalignede personlige Kommuneskat, dog ikke med et større Beløb end Halvdelen af denne sidste Skat.

IV. Lov om den personlige Kommuneskat.

1. — Regeringsforslaget af 1894 §§ 6—11 med den Ændring, at der kræves kun 3 Maaneders Ophold i en Kommune for at gøre Opholdet skattepligtigt.
2. Ligningen paa Formue og Beslighed samt i Kjøbenhavn af Indkomstskat foregaar i Henshold til den endelig fastslaaede Ligning af Statsindkomstskatten, dog saaledes, at